

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 16

10. SEPTEMBER 1938

10. ÅRGANG

Fra Cina

Brev fra Olga Schult

P. t. Beitai-ho, China.
10. aug. 1938.

Til Misjons-Røsten!

Vil få takke dig hjertelig for at du mintes min 70-års dag og takk for at du så trofast og regelmessig kommer den lange vei herut.

De 13 unge kvinner som du omtaler, blev døpt ivår, er på et kommunalt hjem for fattige eller hjemløse. Vi har møter der hver søndag. I den senere tid har misjonær Olga Skauge vært varmt interessert for det evangeliske arbeide der, og for en stor del som følge herav, har arbeidet skutt fart. I juni måned hadde vi atter dåp og 5 andre av disse unge blev døpt. Den første dåpshandling blev holdt i anstalten, hvortil et stort dåpsbaseng blev bragt. Den siste var på vår stasjon. Disse unge piker kan ikke gå ut som de vil, men nu fikk både de førstedøpte og de som skulde døpes, tilladelse til å komme til vår stasjon. De var ledsaget av to politibetjenter, som opførte sig mønsterverdig. Pikene fikk da hver sin sangbok, som de satte meget stor pris på å få. Det blev nok en uforglemmelig dag for dem og sikkert den eneste gang de har vært i et misjonslokale. Vår misjon er den eneste, som har evangelisk virksomhet på dette hjem.

Pikene er varme i sin ånd, de kommer selv daglig sammen til bibellesning og bønn. De er så takknemlig for at vi kommer til hjemmet og holder møter. En gang vi kom litt sent, lå en av pikene på knæ i gårds-plassen utnfor deres forsamlings-sal, som ennå ikke var låst op og bad om at vi ikke måtte utebli. Der er henvend 90 piker på denne anstalt.

Vi har også hver søndag møte på et annet kommunalt hjem for store barn; her er også en avdeling for gamle, ialt er der en 500 personer. Så har vi hver uke, en hverdag,

møter på ennå et kommunens hjem for fattige og arbeidsudyktige menn.

Av våre pleiebarn har vi nu bare to som bor på stasjonen. De elsker begge sin Frelser og avlegger vidnesbyrd.

Venner, bed for dem om at de må være små lysbærere for sine søstre som ikke kjenner Ham, det store lys, som kom til jorden for oss alle og bed for mig og arbeidet ellers.

Med søsterhilsen

Olga Schult.

Guds kjærlighet, og vår kjærlighet

Guds kjærlighet.

«Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn; og det er vi. (1. Joh. 31).»

Guds kjærlighet den greier vi ikke å utgranske, den er så uendelig stor og dyp, at vi fatter den ikke. «Men Gud viser sin kjærlighet mot oss derved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere». «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, forat hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.»

Vi var døde ved våre overtredelser og synder, vi var fiender av Gud, og vandret mot en evig fortapelse. Men Gud så i sin store kjærlighet ned til oss syndige menneskebarn, og frelste oss fra døden og djevelens vold. Og se hvor stor kjærlighet Gud har vist oss, at vi nu kan kalles hans barn, og at vi, når vi tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv. «Som en far forbarmer sig over sine barn, forbarmer Herren sig over dem som frykter ham.» Eller: «Glemmer vel en kvinne sitt diende barn, så hun ikke forbarmer sig over sitt livs sønn? — Om enn de glemmer, så glemmer jeg dog ikke dig.» (Es. 49. 15). Lovet være vår Herre Jesus — hans kjærlighet er ømmere enn en mors kjærlighet. «Ingen har større kjærlighet enn denne, at han setter liv til for sine venner.» — «I dette

er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder.» «Gud er kjærlighet,» og han leder, verner og tukter oss, for sin store kjærlighets skyld. Gud viser også sin kjærlighet mot oss derved at han tukter oss. «Ti den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar sig av. Det er for tukstens skyld I tåler lidelser; Gud gjør med oss som med sønner. Ti hvem er den sønn som hans far ikke tukter? Men er I uten tukt, som alle har fått sin del av, da er I uekte barn og ikke sønner.» (Hebr. 12. 6—8). Vi kan ikke alltid forstå Guds kjærlighet, men vi vet at alle ting tjener dem til gode som elsker Gud. Kjære venn! ser du op til Gud som en streng diktator? eller som en kjærlig far?

II. Vår kjærlighet.

«I elskede! la oss elske hverandre! for kjærligheten er av Gud, og hver den som elsker, er født av Gud og kjenner Gud. Den som ikke elsker, kjenner ikke Gud; for Gud er kjærlighet.» (1. Joh. 4. 7—8). Det er vel intet som bibelen verdsetter høyere enn kjærlighet, og det er vel intet som er kosteligere enn den. Hør hvad apostelen Paulus sier: «Om jeg eier profetisk gave og kjenner alle hemmeligheter og all kunnskap, og om jeg har all tro, så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet.» Det er kjærligheten til Gud og til våre medmennesker som veier på Guds vektskål. Men hvor finnes denne sanne kjærlighet? Elsker du Gud av hele ditt hjerte, og din neste som dig selv? Denne kjærlighet den praktiseres særdeles lite blandt Guds folk idag. «Mine barn! la oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet!»

«Et nytt bud gir jeg eder, at I skal elske hverandre; likesom jeg har elsket eder, skal også I elske hverandre. Derpå skal alle kjenne at I er mine disipler, om I har innbyrdes kjærlighet.»

Når blev Jesu disipler gjenfødt?

Og hvad tid blev de ånds døpt?

Forvirringen angående dette spørsmål kommer av at 1. Pet. 1, 3 er så grundig misforstått. Meningen er selvfølgelig ikke at disiplene blev gjenfødt samtidig med Jesu opstandelse, men da blev deres gjenfødelses- og frelserhåp levende. Før opstandelsen var alle gjenfødte til et fremtidshåp. I virkeligheten var deres evige frelse avhengig av at Kristus Guds Messias skulde ved sin seier over Satan, synden, verden og døden bringe liv og uforkrenkelighet for dagen ved å oppfylle løftet om, at kvinnens sæd skulde knuse slangens hode. — Som Paulus sier: «Hvis Kristus ikke er opstanden, er vår tro forgjeves, da er også de hensovede i Kristus evig fortapte, hvis altså Kristus ikke er opstanden.»

Hver enkelt av disiplene blev selvfølgelig, som oss alle, gjenfødte momentant i den samme stund da de trodde at Jesus var Kristus Guds Messias. «Den som tror på mig, sier Jesus, har evig liv», og evig liv er det nye liv ved gjenfødselen. Kan noen tenke sig at disiplene som hadde fulgt Jesus hver dag og sett alle hans undere og hørt hans vidunderlige tale, som hadde prediket for andre og var døpte på sin tro, skulde være ufrelste. Det er ikke frelse uten gjenfødselse. Da Jesus spurte Peter: «Hvem sier du jeg er», svarer Peter: «Du er Kristus den levende Guds sønn». Hvis Peter ikke hadde vært gjenfødt før, så blev han det

Elsker vi hverandre, likesom Kristus elsket oss? Herren hjelpe oss så vi måtte gjøre det; for det er kjærligheten med sine sterke bånd, som skal knytte oss sammen, til ett åndelig hus.

«Kjærligheten gjør ikke næsten noe ondt; derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse.» (Rom. 13, 10). «Og ha fremfor alle ting inderlig kjærlighet til hverandre! for kjærligheten skjuler en mangfoldighet av synder.» (1. Pet. 4, 8).

Jesus han har elsket oss med en evig kjærlighet, en kjærlighet sterkere enn døden, og han har sagt, at

da. Dette og vår egen erfaring må vel være beviser nok for at gjenfødselse og ånds dyp ikke har annet med hinannen å gjøre enn, at man må være gjenfødt for å kunne motta Åndens dyp. Forresten har jo broder Michael Kristiansen selv skriftlig bevist i sitt stykke, at ånds dypen blev oplevet lenge efter gjenfødselen.

For mig er det aldeles ufattelig at hele kirkesamfund, og til og med frittstående kristne kan bortresonere hele pinsedagens mektige oplevelse og få det til at alle troende er ånds dypete uten å ha oplevd ånds dypens (pinsedypens) gjennomgripende livsoplevelse.

Kr.sand S. 10—8—38.

C. P. Wintersberg.

*

Helt siden konferansen på Moss i sommer hvor br. Belfrage fra Gøteborg talte over dette emne, har jeg følt mig tilskyndet til å komme med et lite kommentar. Jeg ser nu at br. Kristiansen tar spørsmålet op i bladet for 1. august i år, og er også kjent med at spørsmålet har vakt strid blandt de troende, men optiktigt talt skjønner jeg ikke at det kan være noe å strides om, da det jo ikke har noen særlig praktisk betydning, all den stund vi vet at de 3000 som blev frelste på pinsedagens dag, alle sammen blev gjenfødte, ånds dypete, eller ånds dypfulle og samtidig tildelt åndelige gaver. Og merk: det er i samme tidshusholdning som vi lever.

likesom jeg har elsket eder, skal også I elske hverandre. Måtte så den Herre Jesus Kristus gi oss en smule av sin kjærlighet, en kjærlighet som er uten skromt, så at vi måtte være fylt av Kristi kjærlighet.

«Kjærlighet fra Gud

springer like ut

som en kilde klar og ren.

I dens stille bunn,

i dens type grunn

gjemmes livets edelsten.»

«Men nu blir de stående disse tre, tro, håp, kjærlighet, og størst blandt dem er kjærligheten.»

Paul Stensland.

Når det henvises til 1. Pet. 1, 3, så tale me og br. Kristiansen mener at (d. f.) Når J ne mottok gjenfødselen i og m blir født su opstandelse fra de døde, mends rike Belfrage mener at de først urimelig gjenfødselen, da Jesus åndet p demus. Be og sa: «Motta den Helligånd» letatt ukje 20—22) så må disse antagelse, enns sagst stå som personlige mening, dde spådd Derimot vil antagelig alle kunnende at disiplene, såvel som alle sa Nikodem Guds barn har mottatt gjenfødselen med den nådeunder i kraft av Jesu opstandelse slutt til kose fra de døde. M. a. o. skriftan forbilled angir kun kjensgjerningen, meg begivenh gen tid for oplevelsen, som tid: Det ku er. — testamentl

Tar vi bibelordet for oss i selserverket het skal det vise sig vanskelig al. 4—4, 5 vise at disiplene oplevet gjenfødselen før pinsedagens dag.

La oss før vi går videre gjennem en liten prøve ut fra den gyldne regel som Jesus anviser, at treet skal bringe fruktene. Apostlen Johannes har i sitt første brev gitt oss en ganske detaljert beskrivelse av en gjenfødt kristen. Han skriver:

Kap. 2—29: Hver den som elsker rettferdighet er født av Ham.

Kap. 3—9: Hver den som er født av Gud gjør ikke synd, fordi sæd blir i ham, og han kan ikke synde, fordi han er født av Gud.

Kap. 4—7: Hver den som elsker Gud er født av Gud og kjenner Guds stemme.

Kap. 5—1: Hver den som tror på Jesus er Kristus, han er født av Gud.

Kap. 5—4: Alt det som er født av Gud, seirer over verden.

Kap. 5—18: Hver den som er født av Gud synder ikke; men hver som er født av Gud tar sig ikke an å gjøre og den onde rører ham ikke.

Det bør være helt innlysende at disse frukter eller karaktertrekkene ikke disiplene i tiden mellom pinsedagen og pinse. Alt hvad vi vet om disiplene denne tid er, at de henlevet sitt liv i motløshet og tvil bak stengte dører av frykt for jødene. 1. Joh. 5, 18 passer dårlig på dem. Når Jesus er kommet på dem, behøver det ikke å være annet enn, at de mottok en fornyelse big velsignelse for å kunne holde i ventetiden på «Øvresalen». En hjelp i overgangstiden mellom disse to pakter.

At gjenfødselen var et helt nytt begrep i den gamle pakts tid går med all ønskelig tydelighet

til 1. Pet. 1. Jesu tale med Nikodemus (Joh. 3. mener at disse f.) Når Jesus sier: «Uten at noen blir født påny kan han ikke se Guds rike —» så er dette en helt ny og først oplyst urimelig tanke for den lærde Nikodemus. Begrepet gjenfødelse var i «Helligånden» (Joh. 1. 14) uttalt ukjent for den gamle pakts hellige, ennskjønt profeten Jeremias hadde spådd om den, som en begivenhet, som skulde finne sted i en kommende tid. (Jer. 31—31, 34.) Når Nikodemus ikke kunne fatte det med den nye fødsel, henviser han til korset med kobberslangen som forbilledet. — Altså en fremtidig begivenhet. — Sagt med andre ord: Det kunne ikke fødes barn i det nye testamente betyding forfinneren selv var fullbragt. Konf. 1. Joh. 4—4, 5.

I Joh. 7—39 heter det: «Anden er ennå ikke, fordi Jesus ennå ikke var herliggjort». Ordet «komme» står nemlig ikke i grunnteksten, men er tilføjet av oversetteren. Dette innebærer en hemmelighet som hvis den blev rett forstått — vil kaste lys over spørsmålet om når gjenfødselen fant sted. Helligånden er selvsagt tilstede som en person fra evighet av. — Ett med Faderen og Sønnen. — Han svevde over vannene ved skapelsens morgen, åbenbarte sig på mange måter gjennom de gammeltestamentlige hellige. Om døperen Johannes heter det, at han var fyllt med den Hellig ånd fra faders liv av. (Luk. 1—15.) Jesus sier om Johannes, at han var den største som var født av kvinner, men sier til, at den minste i himlenes rike er større enn han. (Matt. 11—11.)

Hvad kan han mene med det? Johannes tilhørte den gamle pakts hellige, født av kvinner, mens den nye pakts hellige er født ovenfra. (Gal. 4—26.) Det er først efter at Jesus var herliggjort at Helligånden kom i karakter så han kunne forvandle de gjenfødselende krefter, som således «var» han ikke før. Det kan et sittende at det er en ny tanke for dig som leser dette, så som det var for Joh. 5. Hvilke de mange år før jeg blev kjent med grunntekstens mening i Joh. 7 ke å b—30. Men ta det op og overvei det. Det kan hende det vil gi dig, som det holdt av mig, et utsyn i gjenløsningsverv. Alets hemmeligheter, som du ikke har fått før. Peter uttrykker det slik: Efter at han nu er ophøiet ved Guds høire hånd (altså herliggjort) d frog av sin Fader har fått den Hellig-

ånd, som var lovet, så utgjød han dette som i både ser og hører.» (Apgj. 2—23.) Merk! Nu først mottar han Helligånden i den egenskap eller karakter som han blev utgydt på pinsedagen. Men, vil du si, hadde han ikke Helligånden fra før? Det står jo at den kom over ham ved dåpen i Jordan. (Matt. 3—16.) Jo, men kun som personlig utrustning for tjenesten i sine kjøds dage. Åndutgydelsen på pinsedagen var noe meget mere enn en meddelen av helligåndens egenskaper. Noe helt nytt, som aldri tidligere var hendt. Det var oppfyllelsen av løftet til Abraham (Gal. 3—14) som innebar hvad Jesus hadde lovet disiplene, nemlig at «På den dag» skulde Faderen, Sønnen og Helligånden ta bolig i dem. (Joh. 14—17, 20.) Det spesielt nye var, at Helligånden skulde formidle den herliggjorte Menneskesønns ånd til deres ånd som trodde på ham, m. a. o. den levendegjørende ånd (1. Kor. 15—45) skulde i sin virkning levendegjøre deres ånd, føde dem påny, gjøre dem til nye skapninger i Kristus. Før denne ånd blev utgydt kan, så langt jeg forstår skriften, ingen gjenfødselse finne sted. I denne forbindelse bør erindres at vi har flere steder i skriften hvor Helligånden og Jesu ånd omtales som ett og det samme (2. Kor. 3—17 og Apgj. 16—6, 7.)

Som tidligere nevnt vet vi med visshet, at de 3000 som kom på pinsedagen alle blev født påny, døpt eller fyllt med den Helligånd, samt tildeit åndelige nådegaver i samme øieblikk. I lys av 1. Kor. 12—13 må vi kunne si det så: De blev av Ånden født til barn og som sådanne av den samme Ånd døpt til ett legeme som en åndlig organisme. Dette burde være det normale også i våre forsamlinger, men vi skal huske at vi lever i frafallets tid. Godt å vite at Helligånden arbeider med tålmodighet med den enkelte som vil sannheten.

En liten bemerkning tilslutt. Mon om vi ikke i vår tid med all denne talen om åndsåp og åndsfylde har fått nådeunderet gjenfødselen noe på avstand som om det var noe ringere, mens skriften nevner det som det største. Tror det vilde være gagnlig om mange tok for sig «Speilet» fra Johannes' første brev og spurte om fotografiet passer. Synes nemlig å se, at det rundt om i forsamlinge-

ne går mange med et erfaringsliv som kun ligger et steds mellom påske og pinse. —

Fred over Guds Israel.

Oslo i august 1938.

A. Haug.

*

Som br. Haug bemerker har dette emne vært regnet til de såkalte strids-spørsmål og da Misjons-Røsten ikke inntar diskusjonsartikler om strids-spørsmål kan det ved første øieblikk tenkes at vi ikke skulde ta inn dette. Men da brødrene som skriver disse artikler har skrevet i en rolig, saklig og broderlig ånd synes vi ikke det kan kalles stridsspørsmål, men det er et emne som er belyst fra forskjellige hold. Det er både lærerikt og oppbyggelig å høre andres meninger og ingen av oss er kommet lengere enn at vi har noe å lære. Altså er vi enige om at det er nødvendig å samtale om slike emner og dette får da opfattes som en slik samtale.

Som vi ser er det forskjellig opfatning om når disiplene blev gjenfødt. Br. Haug mener at de blev gjenfødt på pinsedag. Br. Belfrage mener at de blev gjenfødt når Jesus åndet på dem (Joh. 20—22), br. Michael Kristiansen mente at de blev gjenfødt ved Jesu opstandelse fra det døde. (Han gjorde forresten i en samtale undertegnede opmerksom på at han også var opmerksom på at ordet kunne sees i den forbindelse som brødrene Wintersborg og Haug nevner, så angående dette skriftsted er vi visstnok alle enige i at det bare angir kjensgjerningen — men ikke tiden da det skjedde). Wintersborg og undertegnede mener at disiplene var gjenfødt før Jesu opstandelse.

Vi kan vel si at alle disse antagelser må stå som personlige meninger, da Guds ord ikke uttrykkelig nevner tiden.

Vi vil nu nevne noen grunner for at vi tror disiplene blev gjenfødt før pinse. I Johs. 14. 17 sier Jesus at verden (altså ugjenfødte) kunne ikke få sannhetens ånd og lenge før pinsedag sa Jesus til disiplene: «Det er ikke I som taler, men det er eders faders ånd som taler i eder. (Matt. 10. 5—20.)

På Nikodemus' forundrede spørsmål om hvordan et menneske kan fødes påny, svarer Jesus, at ingen kan se eller komme inn i Guds rike

(Forts. 6. side)

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Se her.

Vi skylder for trykking og om 14 dager må trykkeriet ha sitt tilgodehavende da de skal ut med et større beløp til nye maskiner som de har bestilt.

Dere som står til rest med kontingent, send det snarest.

Vi skal ikke nevne dette flere ganger i år, for nu har vi maset med det gang på gang, men vi har mange abonnenter som ikke har betalt noe i år og enda er det en del som står til rest for flere år. Om det kom inn var alle sorger angående økonomien fjernet.

Vi er også takknemlig for oppgjør for løssalg til den tid.

Fra konferansen på Moss.

Vi er anmodet om å innta de punkter som blev vedtatt på konferansen i år. Angående misjonssaken så blev de inntatt i bladet for 15. juni i år og det er vel nødvendig å gjenta dem.

Foruten bestemmelsene om misjonene enedes man om følgende:

I.

Det bør bedes og arbeides for en hellighetsvekkelse blandt Guds folk.

II.

Åndsdån og gjenfødelse er to forskjellige erfaringer.

III.

Det henstilles til venneflokkene å arbeide for vekkelse utad i blandt de uomvendte.

IV.

Det henstilles til forsamlingene at hvis det kom vanskeligheter i for-

samlingene, som de ikke selv kunde klare, å søke hjelp hos andre brødre som hadde godt vidnesbyrd og som de hadde tillit til.

V.

Brødsbrytelsen bør holdes regelmessig.

Dette var bestemmelsene.

*

Da de frie venner ikke er organisert som et kirkesamfund, men hver menighet er selvstendig og bestemmer sine anliggender uten å stå i avhengighetsforhold til noe landsråd, er det jo klart at disse bestemmelser ikke er lovbud, men der henstilles til menighetene ad frivillighetens vei å overveie og ta stilling til disse vedtak.

Stoff til vinterhefte.

Vi vil gjerne ha stoff til heftet snarest nu. Det er alltid greit å være ute i tide.

Send helst en beretning fra arbeidet i Herrens vingård eller en opplevelse som kan være til velsignelse og nytte for leserne.

Prekener leser ikke ufrelste, som regel, men en fortelling eller en beretning kan ofte interessere og gi lyst på å lese og høre Guds ord. Vi vil gjerne nå noen ufrelste også med vårt vinter- eller julehefte.

Stoff fra misjonsmarken er også folk interessert i.

Forhandlere

ønsker vi overalt hvor vi ikke har noen før. Vi gir opptil 40 prosent i provisjon.

Send et kort snarest.

Takk.

Hjertelig takk til alle som på forskjellig måte husket mig på min 70-års dag.

Olga Schult,

47 Hsiao Cheng Hsiang,

West City, Peking.

Aug. 1938.

Bryllup

inngås 17. september av typograf Stefan Paul Trøber, Sarpsborg, og frk. Maria Stray, Kristiansand S. Brudeparets adresse er: Kirkegaten 2 B, Kristiansand S.

— Av Indias 780,000 byer skal der ennå være 740,000 som ingen kristen arbeider har!

«Nuorttanaste»

er navnet på et blad som den norske frikirke utgir og som er trykt på samisk. Bladet kan i år feire jubileum. Det begynte å utkomme august 1898. Første redaktør var sammen Gustav F. Lund. Nuværende redaktør er H. O. Heika som er samme. Han er født i Ifjord i 1889.

Abonentantallet er 600-eksp.

Nye misjonærer.

Den norske misjonsallianse har te 8. august 6 misjonærer til China i Nord China. 3 av dem nærene har vært ute før og 3 er nye.

Løpebanen

(1. Kor. 9, 24—27.)

Dersom vi ikke har et bestemt mål for oss kan vi lett bli nedtrykt og det kan snart komme ting i mellom oss og Kristus. Det er sørgelig mange troende som ikke har noe bestemt mål for sig, og derfor mangler de fasthet og bestemthet i sitt løp som de burde ha.

Vi kan nok passe våre daglige gjøremål, være ordentlige i alle våre handlinger, besøke møtene — og det er godt av dem også — og allikevel være uten et særlig mål i sitt åndeløp.

Paulus er et stort eksempel for oss. Han sier i 1. Kor. 4, 16: «Bli etterfølgere.» Fra det øieblikket han blev frelst var det hans eneste mål å leve for Kristus. Han betrodde det som var av kjødet som han festet med Kristus. «Ikke jeg, Kristus lever i mig.» Kristus var ikke bare i hans hjerte, men var hans livs mål. (1. Kor. 9, 24.) Han iløst mot målet, til den seierspris som Gud hadde kalt ham til der over i Kristus Jesus. Han sier at hans mål er «å kjenne ham og kraften av hans onstandelse», for da blir han «lik med ham i hans død.» Han løp dertvang sitt legeme, han løp på en løpebane og han hadde bare et mål for seg. Men hvad var Paulus' mål i løpet av sin tjeneste?

I Kol. 1, 9 står det: Han hadde alltid de hellige for sig. Dette er svært lite av i mange tilfeller: det stod levende for Paulus. Han holdt ikke opp å be for dem. Han hadde at Kolosenserne og alle de hellige skulde forstå hvad Guds vilje

med dem. (Efes. 4, 16). At det skulde være mellom lemmene til at se. Her lærer vi at lemmene, å bære over seg å be for hverandre og å bli sinnelag hos hverandre at legemet er ett og samme. Vi lærer å funksjonføre den tjeneste som oss til. Hånden kan arbeide og det nytte re øie hvis man er en gemet. Lemmene vil byggelse. Det svak er nødvendig og intet lem

I Matt. 13, 45—46 en perle og den illud samling. Den er skjult ne. Man skjærer den man farver den hvid gemet er et skjønt tøy. Hvor ung du er, ge du føler dig så en Herrens øine. Skulle på sin plass når vi lemmer sammensatt utbryte som Ruth «Treng ikke inn i går, går jeg, hvor Ditt folk skal være Gud skal være med dør vil jeg dø og ves.» (Ruths bok 4) Broderhilsen til stens lesere.

A. p.t. Bergen

Guds ords m

Whitefield preket i gate i London. En en delvis beruset ham. I den ene stor sten. Så ser og sier med tårer med denne sten f hode, men istedet knust mitt hjerte. Det er den sl høver i våre dag mange preken

Hvad prøvet

«Hvorfor bli kristne utsatt for anføktelser?» spør en predikant. «Predikanten anstiller ikke j men på dem so bart gods.»

Det lakker mot høst

—O—

*Det lakker mot høst, solen den synker og dagn blir kort.
Sommerens tid, å hvor svant den dog fort.
Akrene modnes og høstmannen står
Ferdig å høste sin utsæd fra i vår.
Løvet det blekner og stille det faller
En sommer så kort var gitt det til alder.
I skogen er tyst, en kan det fornemme.
Trekkfuglen fløi bort med sin jublende stemme.
Naturen taler med vemodfull røst.
Det lakker mot høst.*

*Det lakker mot høst for slekten på jord
Tegnene taler med klarlige ord.
Nasjoner skal høste just det de har sådd.
Klokken den viser snart midnatt er nådd.
Høststorme raser på folkenes hav.
De mektige stormenn går mot sin grav.
Hovmodige lettsinn å senk dog din røst,
Det lakker mot høst.*

*Det lakker mot høst for den enkelte sjel
Årene iler, o merk dig det vel.
Høstmannen står alt med sigden ved siden
Livsdagen gikk, o så hurtig svant tiden.
Alvorlige sannhet — Gripende ord
Du luter mot jord.
Men tror du på Jesus og vandrer i ånden —
Høstes du inn av den sårede hånden.
Hvor stille, hvor sterk. Ja! hvor salig en trøst
Når det lakker mot høst.*

Drammen 25. august 1938.

Michael Kristiansen.

De blev bønnhørt.

For noen år siden blev en misjonsstasjon i Afrika omringet av ville krigere. Misjonærene var ute av stand til å opta kampen mot de ville. De stengte derfor dørene og bad høit til Gud om at han måtte hjelpe dem. Plutselig holdt larmen op, og en av misjonærene gikk ut for å se hvad årsaken var.

Da han kom ut, var det bare en vill igjen. Misjonæren spurte ham hvor vennene hans var. «De er gått», svarte han, «de hørte at dere bad til Gud, og da de visste hvor sterk deres Gud er, løp de sin vei.»

På samme måte.

Diamanter lar først deres strålende skjønnhet sees, når de er blitt slepet. Så lyser de i vidunderlige farver, når solstrålene faller på dem. På samme måte vil vi lyse som juveler i Guds kongerike, når vi er blitt omskapt ved korset.

Dette nr.

kommer også noe senere. Neste nr. utkommer ca. 1. oktober. Dette er for at det ikke skal bli så lang tid mellom de siste nr. Stoffet blir da gammelt.

med dem. (Efes. 4, 13). Han hadde for sig legemets oppbyggelse (Efes. 4, 16). At det skulde være samvirke mellom lemmene til felles oppbyggelse. Her lærer vi at vi er hverandres lemmer, å bære over med hverandre, å be for hverandre og å fremme Kristi sinnelag hos hverandre. Vi lærer at legemet er ett og drives av en ånd. Vi lærer å funksjonere riktig og å utføre den tjeneste som Herren har kalt oss til. Hånden kan ikke gjøre fotens arbeide og det nytter ikke å ville være øie hvis man er et annet lem på legemet. Lemmene virker til felles oppbyggelse. Det svakeste lem er nødvendig og intet lem kan undværes.

I Matt. 13, 45—46. står det om en perle og den illustrerer Guds forsamling. Den er skjønn i Herrens øine. Man skjærer den ikke i stykker, man farver den heller ikke. Nei, legemet er et skjønt hele.

Hvor ung du er i troen, hvor ringe du føler dig så er du dog skjønn i Herrens øine. Skulde det ikke være på sin plass når vi får se de mange lemmer sammensatt til et legeme å utbryte som Ruth så til Noomi: «Treng ikke inn på mig, hvor du går, går jeg, hvor du blir vil jeg bli. Ditt folk skal være mitt folk og din Gud skal være min Gud. Hvor du dør vil jeg dø og der vil jeg begraves.» (Ruths bok 1, 11—17).

Broderhilsen til alle Misjons-Røstens lesere.

A. Andersen, Rygge
p.t. Bergen 25. august 1938.

Guds ords makt.

Whitefield preket engang på en gate i London. Efter prekenen kom en delvis beruset person frem til ham. I den ene hånd holdt han en stor sten. Så ser han på predikanten og sier med tårer i øinene: «Jeg kom med denne sten for å kaste den i ditt hode, men isteden har din preken knust mitt hjerte.»

Det er den slags prekener vi behøver i våre dager også. Men altfor mange prekenr treffer ingensteds.

Hvad prøvelsene vidner om

«Hvorfor blir mange opriktige kristne utsatt for store prøvelser og anføkkelser?» spurte en ung mann en predikant. «Jeg forstår det ikke.»

Predikanten svarte: «Sjørøveren anstiller ikke jakt på tomme skib, men på dem som er lastet med kostbart gods.»

Når blev Jesu disipler gjenfødt?

(Forts. fra side 3.)

uten å være født påny. Når vi så leser Jesu svar til Peter, når Peter hadde svart på spørsmålet om hvem Jesus var, kan vi ikke skjønne annet enn at han var gjenfødt. Jesus sier: Salig er du Simon, Jonas sønn, for kjød og blod har ikke åpenbaret dig dette, men min fader som er i himmelen. Hvis vi leser beretningen i Apgj. 8 om den etiopiske høvedsmanns dåp, ser vi at han svarer det samme som Peter: Jeg tror at Jesus Kristus er Guds sønn. På denne bekjennelse blev han døpt, og at han var gjenfødt fremgår av at han «drog sin vei med glede». Både før og etter pinse var altså bekjennelsen den samme. Se også 1. Joh. 5. 1.

Jakob skriver at vi er født ved sandhets ord. (Jak. 1, 18.) Likeså står det i 1. Petr. 1, 23: I som er gjenfødt, ikke av forgjengelig, men uforgjengelig sed, ved Guds ord, som lever og blir. Vi tror at ordet har hatt gjenfødende kraft også før Jesu opstandelse, om det naturligvis ikke blev den klarhet og visshet som etter Jesu opstandelse. Det var Åndens gjerning, når den blev utgydt på pinsedag, 50. dag etter påske, som gjorde gjenfødelsesunderet så herlig og det som de hellige hadde håpet og ventet på blev levendegjort ved den Helligånds komme — men gjenfødte hadde disiplene vært før.

Vi skal sammenligne de frukter som br. Haug henviser til at gjenfødt kristen har med Jesu eget vidnesbyrd om disiplene før påske og pinse.

Før påske: De var ikke av verden (Joh. 15, 19 og Joh. 17, 16).
Efter påske: De var av Gud (1. Joh. 4, 5—6.)
Før påske: De var rene (Joh. 15, 3.)
Efter påske: Den som blir i Ham synder ikke. (1. Joh. 3, 6.)

Før påske: Jesus kaller dem barn. (Joh. 13, 33.)
Efter påske: Nu er vi Guds barn. (1. Joh. 3, 2.)

Mange flere steder kunne henvises til, men da vil det ta alt for stor plass.

Det er ikke alt vi vet om disiplene i tiden mellom påske og pinse, at de levet sitt liv i frykt og tvil. Leser vi f. eks. Luk. 24, 52—53 ser vi at

de tilbad Jesus og vendte tilbake til Jerusalem med stor glede og var daglig i templet og lovet og priste Gud. Fullkomne var ikke disiplene, men det er nok desverre heller ikke de gjenfødte idag. Derfor skulde de få kraft. (Apgj. 1, 8.) De skulde døpes eller fylles med den Helligånd. (Apgj. 1, 5 og 2, 4.)

Pinseoplevelsen var ikke gjenfødelse, men Helligåndens kraft over gjenfødte sjeler. De blev utrustet til å være vidner. (Apgj. 1, 8.) Vi har ikke plass til mere nu, men vil anbefale alle som er interessert i emnet å følge vennene i Berøas eksempel: De gransket daglig i skriftene om det var slik som Paulus og Silas forkynnte. (Apgj. 17, 11.)

Det viktigste av alt er om vi selv har oplevet gjenfødelsens under. — Samtidig kjenner undertegnede en inderlig trang etter mere av den ånd som herliggjør Jesus og forklarer ordet for oss; og gjør oss til vidner i den Helligånds kraft.

Gud velsigne alt sitt folk!

G. Iversen.

SPREDTE FELTER

Konferansen i Danmark 2—9. august.

Med spenning og forventning så man frem til denne konferanse i tiden mellom den 2. og 9. august. For første gang skulde en slik konferanse avholdes blandt de frie venner i Danmark. Tross dette avviklet menigheten i Ebenezer Lyngby, den arrangementsmessig helt strålende. Mange tilreisende har deltatt, og ca. 50 av dem var faste gjester hele tiden og blev alle bispist i forsamlings telt. Møtene var meget gode, fylte av Gud. De var ransakende og vekkende men også frigjørende. — Konferansens predikanter var: Carl Anderson, Sverige, Fjord-Christensen, Danmark og undertegnede. — Trygve Gjosund som for tiden har teltmøter i Hålsingborg kom også over og deltok i et par møter.

Da konferansen tok sin begynnelse tirsdag den 2. august kl. 10 om formiddagen var det nyoppussede Ebenezer fullt. Konferansen blev åpnet av forstanderen Åge Rasmussen som ønsket enhver hjertelig velkommen til disse festdager. Fest hadde

de man på følelsen det vilde bli. Utenfor skinte solen, mens de danske flagg som var heist for anledningen blafret i den milde vind og naturen ellers viste sig i sin skjønneste skrud. Dette vakre vær fikk vi beholde hele tiden. Innenfor i lokalitet satt en forventningsfull skare, vi kjente at Gud var iblandt oss.

Pastor Fjord-Christensen talte det første møte. Han leste Gal. 2—20 og stanset for dette uttrykket: Kristus lever i mig. Han sa, at det som Kristus lever i oss blir det en naturlig følge at hans karaktertrekter kommer frem i oss. Den side av Kristuslivet han kom til å stanse for dette møte var den dype avhengighet av Gud. Kristus var avhengig av sin far i alt, vi trenger det enn mere.

Møtet klokken 3,30.

Undertegnede åpnet møtet, og så talte Carl Anderson om den stilling som menigheten må være i for at Guds kraft kan åpenbares og virke i den. Hans tekst var Ap. 2, 42—47.

Møtet klokken 8.

Dette møte holdtes i hotell Lyngby og blev lagt an som vekkelsesmøte. Mange folk var samlet og Guds ånd talte til de ufrelste. Anderson og undertegnede talte Guds ord i dette møte.

Annen dag, onsdag.

Møtet kl. 10. Undertegnede åpnet og Fjord-Christensen leste Gal. 2—20 og stanset for Kristi tale mens han levet på jorden. Dersom Kristus får leve sitt liv i oss vil vi komme til å ligne ham på dette punkt. Han nevnte blandt annet at vår tale skal være krydret med salt. Salt bringer tørst, og han ønsket vår tale måtte bringe tørst etter det goddommelige blandt våre medmennsker.

Møtet kl. 3,30. Etter at undertegnede hadde åpnet møtet, sang Gjosund en sang. Anderson talte så om den stilling vi må være i for å kunne forvente en åndsopplevelse. Troen måtte vi ha som grunn og tæleren slog fast at disiplene var frelst før pinsedag. Han sa nokså betegnende at det nok ikke var ufrelste mennesker som lå på øvre salen og ventet i 10 dager på et åndsvær fra himmelen.

Møtet kl. 8. Dette møte holdtes på hotel Lyngby, og blev et meget

gripende v
Gjosund og

Tredje dag,

Møtet kl.

net møtet og sen fra Gal. Kristi ydmykhet til å forlate krybben, til den ytterste lånt, stallen inn i Jerusalems var lånt, kun Om Kristus, også vi villig

Møtet kl.

net og Anddigheten av dåpsoplevels

Gud. Apost

med mange

skulde opreis

apostel. Vi m

tatt med om

skal møte væ

Møtet kl.

gripende vek

by. Redaktør

undertegnede

oss at ingen

aften, hvor h

te.

Fjerde dag

Møte kl.

ledet møtet

stensen fra G

Jesu bønneli

uavladelig b

far, hadde

også tidlig o

ten tilbragte

hans bønner

høvet Kristu

vi det enn m

lighet dersom

i oss.

Møtet kl.

åpnet møtet

åndsdaap som

nevnte også

dens daap, og

ikke er det ab

ste Gud høilig

så gode bevis.

stendig enig.)

Møtet kl.

tell Lyngby.

derson og un

Femte dag,

Møtet kl.

net, og Fjord

gripende vekkelsesmøte. Anderson, Gjosund og undertegnede talte.

Tredje dag, torsdag.

Møtet kl. 10. Undertegnede åpnet møtet og så talte Fjord-Christensen fra Gal. 2—20, og stanset for Kristi ydmyghet. Kristus var villig til å forlate safirtronen og gå til krybben, til snekkerverkstedet og til den ytterste fattigdom. Krybben var lånt, stallen var lånt, eselet han red inn i Jerusalem på var lånt, graven var lånt, kun korset var hans eget. Om Kristus får leve sitt liv i oss, blir også vi villige til å fornedre oss selv.

Møtet kl. 3.30. Undertegnede åpnet og Anderson talte om nødvendigheten av bønn for å få en ånds-dåpsoplevelse, og å bli stille for Gud. Apostelene hadde det travelt med mange ting. Bl. a. om Jesus skulde opreise sitt rike og å velge en apostel. Vi må ikke lik dem være opptatt med omgivelsene, men at Gud skal møte våre hjerter.

Møtet kl. 8. Atter oplevet vi et gripende vekkelsesmøte i hotel Lyngby. Redaktør Haslund, Anderson og undertegnede talte. Det forundret oss at ingen overgav sig til Gud den aften, hvor han så håndgripelig kalte.

Fjerde dag, fredag.

Møte kl. 10. Undertegnede innledet møtet og så talte først Christensen fra Gal. 2, 20 og stanset for Jesu bønneliv. Kristus levet i en uavsluttelig bønneomgang med sin far, hadde bestemte bønnetimer, også tidlig om morgenen. Hele natten tilbragte han også i bønn, og hans bønner blev alltid hørt. Behøvet Kristus dette bønneliv, gjør vi det enn mere. Det blir en virkelighet dersom han får leve sitt liv i oss.

Møtet kl. 3.30. Undertegnede åpnet møtet og Anderson talte om åndsdaap som bevisst erfaring. Han nevnte også litt om tegnene på åndens daap, og klargjorde at tungene ikke er det absolutte, men at de prieste Gud hellig, og profeterte er like så gode bevis. (Undertegnede er fullstendig enig.)

Møtet kl. 8. Vekkelsesmøte i hotell Lyngby. Fjord-Christensen, Anderson og undertegnede talte.

Femte dag, lørdag.

Møtet kl. 10. Undertegnede åpnet, og Fjord-Christensen talte fra

Gal. 2, 20. Det han kom til å stanse for i dette møte var at Kristus i sitt liv æret Faderen, og uttrykte et ønske om at det også måtte bli slik med oss, både i vår søken etter mere av Gud og i arbeidet.

Møtet kl. 3.30. Undertegnede innledet, og Anderson talte om veiene til åndens daap. Ved bønn, tro, hånds påleggelse, forkynnelse av Kristus, og ved lydighet.

Møtet kl. 8. Dette blev det siste vekkelsesmøte i Lyngby hotell under konferansen, da vi ikke kunde få lokalet flere ganger. Anderson og undertegnede talte.

Sjette dag, søndag.

Møtet kl. 10. Lokalet var overfylt. Undertegnede åpnet, og Fjord-Christensen talte fra Gal. 2, 20 og stanset for Jesu troeliv. Det var lærerikt å bli stanset for Jesu stilling i fristelsen i ørkenen, i stormen på sjøen, i ørkenen da han mettet de 5000, og overfor demonene. Det samme troeliv blir vårt når Kristus får leve sitt liv i oss.

Møtet kl. 3.30. Undertegnede innledet og Anderson talte om blodets trefoldige betydning i Hebr. 13, 10—21. Til rensning, helliggjørelse og som pakt.

Møtet kl. 8. Dette avholdtes i teltet, og blev lagt an som vidnemøte, og mange benyttet anledningen til å vidne om hvad Gud hadde gjort for dem.

Syvende dag, mandag.

Møtet kl. 10. Det blev åpnet av undertegnede og Fjord-Christensen talte om Kristi kjærlighetsliv. Vi vil bli i besiddelse av den samme kjærlighet, til Gud, til hverandre, og de ufrelste, dersom Kristus får leve sitt liv i oss.

Møtet kl. 3.30. Anderson talte om hvad en bibelsk menighet er og hvem den består av.

Møtet kl. 8. Dette blev avholdt i Ebenezer. Fjord-Christensen, Anderson, og undertegnede talte. Tilslutt spesielt bønnemøte for søkende sjele.

Ottende dag, tirsdag.

Møtet kl. 10: Undertegnede åpnet og Fjord-Christensen talte fra Es. 58, 5—6 om den faste som Gud finner behag i. Stanset op meget for den stilling vi bør være i for å hjelpe andre. Rene hjerter, rene hender,

satt i det himmelske med Kristus, salvet av Gud.

Møtet kl. 3.30. Anderson talte om det rette menighetsliv og menighetens oppgave. Et meget belærende foredrag.

Møtet kl. 8. Dette blev avslutningsmøtet i konferansen, og mange avla sitt vidnesbyrd, og takket både Gud og mennesker for det herlige samvær disse 8 dage.

Det blev bestemt at om Herren drøier med sitt komme å avholde en slik konferanse her neste år også.

Ruben Dammen.

Pa farten.

Den 11. august fikk jeg delta i et møte på Haugen i Varteig. De holdt enda på med slåttonna og da de fleste deromkring er lensearbeidere og har sine småbruk hvor de arbeider om kveldene var det en vanskelig tid å ha møter. Det kom da noen og aldrig er det forgyves å samles om Herrens ord.

Søndag 14. august var det møte på Kjærnsbek i Vidnesdalen, Skiptvet. Min familie har vært i Varteig en tid i sommer og de siste dager av ferien var jeg der også. Det er lange veier å ferdes på møter på de kanter og jeg undres på hvad flere av de troende i byene og de tettbebyggede steder vilde si om å ha et par timers vei på møte. Det er vanskelig for mange å komme til møte om det bare er noen minutters gang.

Vi hadde først en halv time eller tre kvarter å gå. Siden henimot en times roing opover elven og så vel en halvtimes gang igjen før vi kom dit hvor møte skulde være. Vi brukte vel 2 timer og det er almindelig møttevei for vennene dette. Om sommeren går det jo an, men om vinteren i sneslaps og uføre er det påkjønning nok. Broderen vi bodde hos skulde op kl. 4 morgenen efter for å komme tidsnok på arbeidet. (Samme tid måtte han forresten op hver dag i sommertiden).

Hos søskende Kjærnsbek var det samlet nokså mange. Broder J. Bjeruva med hustru, Torolf Andersen, som er kasserer for Alfhild Bjerva med hustru og enda et par fra Oslo var der og mange vidnet om Gud.

Den 16. august kom vi hjem og siden har jeg deltatt i Misjonshuset, Sarpsborg de møter jeg har hatt anledning til. Brødrene Trøber, Holm og flere har stått trofast i hele som-

meren og nu begynner folket å vende tilbake fra sommerens friluftsturer igjen og det blir vel flere på møtene enn i den varme sommertid.

G. I.

I Mandal og Kr.sand S.

og omegn har predikant O. Karl- sen virket i lengere tid. Han melder at det er gode møter og han er begeistret for den gode ånd på møtene. De har også fått be til Gud med frel- sessøkende.

Brødrene Ruben Dammen og Gjøsund

er på en evangelietur gjennom Danmark og skal ha møter langs kysten fra Kr.sand og østover nåi Danmarksturen er over.

Oslo.

I Møllergaten 38 har S. Engvik virket ihøst. Han tenker å besøk en del venneklokker på østlandet ihøst.

Drammen.

Br. Michael Kristiansen og tilfel- dige tilreisende predikanter har vir- ket i Drammen og omegn. I Lier har de hatt teltmøter ihøst. Noen har overgitt sig til Gud, sies det.

De har stevne i Knofsgt. 25. sep- tember.

Hurum

I Holmsbu, Asheim og Sætre har det vært gode møter. Br. E. Søren- sen, Ersrud m. flere har virket der.

Svelvik.

Det har vært en «stille» tid på «Karmel» i det senere. Stevne ihøst var meget godt og mange folk del- tok, særlig fra Drammen og nabo- forsamlingene naturligvis. Brødrene Aug. Andersen fra Rygge og Ersrud m. flere talte.

— Tormod Rettedal sa en gang i en preken da han talte om å være sjelevinnere: «Jeg vil ikke komme til himmelen som en naken korn- staur.»

*

— Det koster mere å hevne sig enn å forlate.

*

— I fjoråret blev salget og spred- ningen av bibeldeler i Japan øket med omkring 35,000.

Den norske Congomisjons årsmøte

avholdes, om Gud vil, i Oslo søndag den 18. september. Møtet i Haus- manngatens bedehus kl. 11 og kl. 5. Fellesmiddag m. kaffe å kr. 2.00 i Lærerinnes hus. Melk og kaffe på lokalet.

Offer optas til utsendelse av nye misjonærer.

De som ønsker å delta i fellesmid- dagen bes melde sig til Arnt Ander- sen, Toftes gt. 41, Oslo innen 15. september.

5 millioner jøder

i Europa trues av katastrofe, hvis ikke de demokratiske stater griper inn. For tiden er denne kamp mot jødene voldsomst i Østerrike. I Wien er der ca. 300,000 jøder, og de er i disse dager gjenstand for en uhyggelig for- følgelse.

Man vil søke å danne mottagelses- komitéer i de land som er åpne for jødene, og man vil søke å få den engelske regjering til å åpne kolonilan- dene.

Menigheten i Filadelfia,

Oslo, tok i bruk sitt lokale efter ombygningen. Lokalet har nu 2100 sitteplasser og er nok et av de stør- ste og fineste kristelige forsamlings- hus i Norge.

Innvielses høitideligheten blev kringkastet.

Kristelig jordbruksskole.

Den 1. juni overtok Indremisjons- selskapet Tomb herregård i Råde, Østfold. Det er meningen å begynne jordbruksskole der høsten 1939. Man arbeider imidlertid nu med om- innredning av fjøset m. m. Fjøset var tomt da de overtok gården, men som gave fra venner er det kommet over 60 dyr og man håper å få fjø- set fullt på denne måte. Det er plass til 140 dyr. Der 4 september kan Indremisjon feire 70 års jubileum. Jubileet blev feiret på Tomb.

Er du gjerrig?

Den store predikant John Wesley sier i en preken bl. a.:

«Når en mann blir en sann kri- sten, blir han samtidig flittig, pålite- lig og sparsom. Om nu en sådan

mann tjente alt han kunde og sparte alt det han kunde, uten å gi alt til Gud, har jeg mere håp for Iska- riot enn for en slik mann.»

J. D.

Kvittering.

Til Desmond, India er innkommet:

Søsterringen i «Betel», Volda ved Molla

Høidal

Elias Bjerknes, Volda

Søstrene Haugen

«Ubenevnt»

Ved Bolette Alfisen, Haugesund

Dessuten er innkommet til hjemreisen

47.32 som er innsamlet ved br. B. W.

Sandefjord.

Til Christofa Brundtland, China er innkommet:

«Ubenevnt»

Til bedehus i Kjøllefjord er innkommet

Kvittering for innk. midler til broderer N. Johnsen kommer senere. Kvittering blir inntatt i slutten av 3. kvartal eller i 4. kvartal.

På misjonærenes vegne hjertelig tak

G. Iversen

OSLO – OMEGN

Skjæret Pensjonat, Vollen, As

har ledige gode værelser nu.

Et godt og fredelig sted for som vil ha hvile. Park, have, badstrand og båt. Kr. 6.00 — 6.50 skatt. Andakt.

Efter 1. september tar jeg imot meget rimelig pris pr. måned. Evangelister, emissærer, misjonærer andre der trenger hvile. Åpent året.

Henvendelse:

Fru Bjørndal

Telefon Vollen 6

Troende venner!

Besøk BANK - KAFFE

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstoftet,

Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød

Hvilehjemmet «FREDL

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen.

Telefon Vestre Gran nr. 9

Evangel. Ruth Hansen,

Vestre Gran, Hadeland.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg